

Cena niniejszego numeru wynosi 75 gr. Rata prenumeracyjna Dziennika Urzędowego Woj. Lub. na III kwartał 1928 r. wynosi 4 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. W ogłoszeniach opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 50 groszy, za szpaltę 30 zł., za stronę 60 zł. Za ogłoszenia o zagubionych dokumentach liczy się 10 groszy od jednego wyrazu. Za ogłoszenie o rejestracji stowarzyszeń 5 zł. Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztovej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 29 (I p.)

Numer niniejszy jest poświęcony w szczególności sprawie interpretowania i stosowania postanowień ustawy z dnia 6.V. 1924 r. (Dz. Ust. 49 poz. 492) o pomocy państwowej na odbudowę i o umarzaniu pożyczek na odbudowę.

- TREŚĆ: A. 211 Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do P. P. Starostów Powiatowych, jako Przewodniczących Powiatowych Komisji Odbudowy zawierające wyjaśnienia w sprawie interpretowania i stosowania postanowień ustawy z dn. 6.V 24 r. (D. U. 49, poz. 492) o pomocy państwowej na odbudowę i o umarzaniu pożyczek na odbudowę.
212. Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów i Burmistrzów, członków Magistratów i członków Rady miejskiej w miastach na terenie Województwa Lubelskiego w sprawie zalecania wydawnictwa p. t. „Poradnik techniczny“ dla samorządów miejskich.
213. Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego w sprawie ponownego przeglądu lekarskiego.
- B. 214. Zatwierdzenie zajęcia przez Prokuratora Sądu Okręgowego czasopisma „Samopomoc Chłopska“ № 19 i № 22 z b. r.
- C. Ogłoszenia: 1) Sprostowanie. 2) Udzielenie zezwoleń na uruchomienie komunikacji samochodowych. 3) Przetarg na budowę 2 szkół siedmioklasowych bliźniaczych w Hrubieszowie. 4) Konkurs na stanowisko instruktora Rolnego. 5) Konkurs na stanowisko referenta podatkowego. 6) Licytacje majątków ruchomych i nieruchomych. 7) Postępowania scaleniowe gruntów. 8) Ogłoszenie Wydziału Powiatowego w Janowie Podl. w sprawie podwyższenia normy dodatku do państw. podatku gruntowego. 9) Ogłoszenia Wydziału Powiatowego Sejmiku pow. Sokółowskiego. 10) Założenie nowych ksiąg ludności stałej gminy Kryłów pow. Hrubieszowski. 11) Założenie gminnych Kas pożyczkowo-oszczędnościowych. 12) Zagubione dokumenty.

A.

211

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do P.P. Starostów Powiatowych, jako Przewodniczących Powiatowych Komisji Odbudowy *zawierające wyjaśnienia w sprawie interpretowania i stosowania postanowień ustawy z d. 6.V 24 r. (D. U. 49, poz. 492) o pomocy państwowej na odbudowę i o umarzaniu pożyczek na odbudowę.*

L. 4670/Ad.

Ministerstwo Robót publicznych reskryptem z d. 30.V.1928 r. L. II 1410/28 zwróciło uwagę, że przepisy ustawy z dn. 6.V 24 r. (D. U. 49, poz. 492) nie wszędzie są właściwie rozumiane, co może się stać przyczyną wytworzenia się niejednolitej praktyki, szkodliwej dla celów tej ustawy. Z powyższych względów Ministerstwo udzieliło następujących wyjaśnień w sprawie interpretowania i stosowania tych postanowień powołanej na wstępie ustawy, których przepisy, w/g spostrzeżeń Ministerstwa, tu i owdzie budziły wątpliwości.

I. Skład Pożyczkowej Komisji odbudowy określony jest w art. 10 odrębnie dla miast wydzielonych z powiatu, a odrębnie dla wszystkich innych gmin; każda z tych Komisji działa w swoim zakresie i niezależnie od drugiej.

W szczególności Komisja pożyczkowa dla miasta wydzielonego z powiatu uprawniona jest zatem zarówno do uchwalania i udzielania pożyczek, jak też do opinjowania o ulgach przewidzianych w art. 8 i 15, a ingerencja, która w tych sprawach zastrzeżoną została staroście, jako przewodniczącemu Komisji, przysługuje prezydentowi miasta.

II. Skład Komisji Wojewódzkiej określony jest art. 11 ustęp 3. Porównując przepisy, odnoszące się do komisji powiatowych i wojewódzkich zauważa się, że ustawa oznacza ilość członków tej pierwszej potrzebą do ważności uchwał, podczas gdy dla drugiej niema takiego postanowienia. Jeżeli się zważy, że o quorum komisji powiatowej i o składzie komisji wojewódzkiej traktuje wspólnie jeden artykuł, to należy przyjąć do przekonania, że brak postanowienia o quorum komisji wojewódzkiej nie jest wpływem przeoczenia, lecz świadomej woli ustawodawcy. Sejm uchwalając ustawę, miał niewątpliwie na uwadze odmienne role obu komisji, gdy bowiem do pierwszej należy udzielenie pożyczki, to do drugiej darowanie długu, a więc zrzeczenie się pieniędzy pretensji Skarbu Państwa; ustawodawca był więc zdania, że krok taki wymaga głębszej rozważy i wszechstronniejszej oceny wypadku i dlatego postanowił, że o tych sprawach winna decydować komisja wojewódzka w pełnym składzie. Być może, iż warunek obecności wszystkich członków komisji wojewódzkiej jest uciążliwy, jednak musi być zachowywany, jako wpływający z ustawy i jakakolwiek odmienna interpretacja w tym kierunku byłaby niedopuszczalną.

Uwaga: W związku z powyższem wyjaśnieniem Ministerstwa nadmieniam, że na niezbędnym

udział wszystkich członków Wojewódzkiej Komisji Odbudowy zwróciłem już uwagę P. P. Starostów mojem pismem okólnem z dn. 24.II r. b. L. 1930/Adm.

III. W obradach i uchwałach komisji wojewódzkiej nie może brać udziału ten, kto uczestniczył w tej samej sprawie w komisji powiatowej.

IV. Jeżeli komisja wojewódzka dochodzi do przekonania, że należałoby umorzyć więcej, aniżeli 50% resp. 70% pożyczki, ograniczy się tylko do wydania opinji i postawienia wniosku, pozostawiając decyzję co do umorzenia i wysokości umorzenia Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ten tryb postępowania wypływa z brzmienia ostatniego zdania art. 11 i jest o tyle bardziej celowy, że przy odmiennem traktowaniu sprawy musiałyby zapadać dwie uchwały, a mianowicie pierwsza komisji wojewódzkiej o umorzeniu pożyczki do wysokości 50%, druga zaś Ministerstwa o umorzeniu nadwyżki ponad 50%.

V. Zwraca się z naciskiem uwagę na okoliczność, że pożyczka winna być zasadniczo przez dłużnika spłacona, jak to wynika z jej charakteru prawnego. Art. 8, wyjątkowo przewiduje możliwość umorzenia pożyczki i to tylko dla dłużników tamże wymienionych. Innemi słowy nie wolno darowywać długu osobom innym, oprócz wymienionych w art. 8, a i tym ostatnim pożyczka nie musi, lecz może być odpisana. Dłużnik nie może żądać darowania długu, gdyż to zależne jest tylko od uznania komisji wojewódzkiej względnie Ministerstwa, a uznanie to ograniczone jest ponadto art. 8 ustawy i § 2-4, rozp. z 20 maja 1927 r. D. U. poz. 436.

Komisja wojewódzka uchwalając sama lub przedkładając Ministerstwu wnioski na umorzenie pożyczki, obowiązana jest przy uwzględnieniu powołanych przepisów wymienić dokładnie te okoliczności, które uzasadniają powziętą decyzję.

VI. Jaki jest wpływ zapomóg bezzwrotnych udzielonych na odbudowę na wysokość umorzenia pożyczki, to określają art. 9 ustawy i § 1 i 5, rozp. z 20 maja 1927 r. Odsłone przepisy są jasne i nie dopuszczają żadnego złozenia; ponieważ mimo tego niektóre Urzędy Wojewódzkie wysuwały pewne wątpliwości, uważa Ministerstwo za wskazane wyjaśnić tę kwestję przykładowo, przyjmując wysokość pożyczki na 1000 zł.

1)	Komisja uchwała umorzyć 25%	250 zł.
	zapomoga bezzwrotna wynosiła	100 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	850 zł.
2)	Komisja uchwała umorzyć 25%	250 zł.
	zapomoga bezzwrotna wynosiła	250 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	1.000 zł.
3)	Komisja uchwała umorzyć 25%	250 zł.
	zapomoga bezzwrotna wynosiła	500 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	1.000 zł.
4)	Komisja uchwała umorzyć 50%	500 zł.
	zapomoga bezzwrotna wynosiła	300 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	800 zł.

5)	Komisja uchwała umorzyć 50% zapomoga bezzwrotna wynosiła	500 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	1.000 zł.
6)	Komisja uchwała umorzyć 50% zapomoga bezzwrotna wynosiła	500 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	600 zł.
		1.000 zł.
7)	Komisja uchwała umorzyć 80% zapomoga bezzwrotna wynosiła	800 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	300 zł.
		500 zł.
8)	Komisja uchwała umorzyć 80% zapomoga bezzwrotna wynosiła	800 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	800 zł.
		1.000 zł.
9)	Komisja uchwała umorzyć 80% zapomoga bezzwrotna wynosiła	800 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	900 zł.
		1.000 zł.
10)	Komisja uchwała umorzyć 100% zapomoga bezzwrotna wynosiła	1.000 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	300 zł.
		300 zł.
11)	Komisja uchwała umorzyć 100% zapomoga bezzwrotna wynosiła	1.000 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	1.000 zł.
		1.000 zł.
12)	Komisja uchwała umorzyć 100% zapomoga bezzwrotna wynosiła	1.000 zł.
	pozostaje dług do spłacenia	1.500 zł.
		1.000 zł.

Powyższe przykłady wykazują, że część pożyczki przeznaczona do umorzenia, a określona procentowo i cyfrowo musi być umniejszona o wysokość udzielonej temu samemu dłużnikowi zapomogi bezzwrotnej, a dopiero reszta podlega właściwemu odpisaniu tem samem, że umorzenie jest iluzoryczne w tych mianowicie wypadkach, gdy kwota przeznaczona do odpisania jest pod względem wysokości równa lub też niższa od zapomogi.

Ustawodawca, wprowadzając do ustawy postanowienie o potrąceniu zapomóg, działał w interesie Skarbu Państwa i poszkodowanej ludności.

W czasie wejścia w życie ustawy stan zniszczeń wojennych w Polsce przedstawiał się jeszcze bardzo niekorzystnie, a do usunięcia zniszczeń przeznaczono ograniczony pod względem wysokości wpływ z daniny lasowej. Źródło to ma służyć do zupełnego zaspokojenia potrzeb ludności poszkodowanej i niema widoków, by na cele odbudowy przeznaczono jeszcze inne wpływy skarbowe oprócz daniny lasowej, należy więc z funduszem postępować o tyle oględnie, iżby wystarczył na ukończenie akcji odbudowy kraju.

Nieodpowiadałoby zaś temu założeniu, gdyby umożliwiono pewnym poszkodowanym dwukrotne korzystanie z bezzwrotnej pomocy Państwa, raz udzielając im bezzwrotną zapomogę, a drugi raz umarzając pożyczkę, podczas gdy inni poszkodowani z braku funduszy nie mogliby otrzymać żadnej pomocy, a poszkodowanych jest jeszcze wielu.

Uwaga: Celem umożliwienia Państw. Bankowi Rolnemu dokonania należytych potrąceń wartości otrzymanych zapomóg z ostatecznie ustalonych

do umorzenia sum (§ 5 rozp. z dn. 20.V 27 r. D. U. 48, poz. 436) i przeprowadzenia umorzenia w myśl § 11 tegoż rozporządzenia, poleciłem PP. Starostom pismem okólnem z dn. 11.VII 27 r. L. 7245/II (Dziennik Urzędowy Województwa Lub. № 12/27 r. poz. 210) wykazywać wartości otrzymanych zapomóg w „listach umorzenia“ pod pozycją 3.

VII. Ustawa wymienia w art. 7 dwa wypadki, w których może być żądany zwrot całkowitej sumy pożyczkowej jednorazowo, a mianowicie, jeżeli dłużnik użył pieniędzy na inny cel, a nie na odbudowę, tudzież jeżeli niedokonał odbudowy w należytych czasie bez dostatecznych powodów zwłoki. W takich wypadkach po prawomocnem zasądzeniu dłużnika przez Sąd, akt pożyczki nie potrzebuje specjalnego unieważnienia, a ściągnięcie dłużnej pretensji następuje w drodze administracyjnej. Mogą jednak zachodzić wypadki, że akt pożyczki może być unieważniony z innych przyczyn; podstawą do unieważnienia pożyczki może być np. oszustwo, jeżeli pożyczkę uzyskał na podstawie sfałszowanych dokumentów lub przedstawienia zmyślonych okoliczności istotnych, a więc wogóle wtedy, jeżeli popełniono czyn podlegający ukaraniu według ustaw karnosądowych, albo też, jeżeli zachodzą takie okoliczności, które w myśl przepisów ustawy cywilnej mogą spowodować unieważnienie kontraktu. Orzekanie o unieważnieniu umów o pożyczkę w tych ostatnich wypadkach należy do zwyczajnych Sądów, przed którymi w imieniu Skarbu Państwa wystąpiłaby Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej z powództwem cywilnem.

VIII. Kontrakt pożyczki może mieć za przedmiot świadczenie w pieniądzu, albo w innych znikomych rzeczach. Z art. 5 ustawy, zresztą z całej tej treści i intencji wynika niewątpliwie, że pożyczki na odbudowę mają charakter zobowiązań pieniężnych określonych w walucie, a zgodnie z tem skrypty dłużne ułożone według wzorów dołączonych do regulaminu Państwowego Banku Odbudowy (Monitor Polski № 224/24) opiewają na świadczenie pieniężne. Wyjątku od tej zasady nie może wprowadzić przepis art. 15, albowiem dłużnik otrzymując drzewo na rachunek pożyczki przyjmuje je w pewnej oznaczonej wartości pieniężnej i zobowiązuje się zwrócić wierzycielowi pieniądze, a nie drzewo. Z powyższych względów żądanie Skarbu Państwa wobec dłużnika wyraża się w zasadzie sumą pieniężną określoną w skrypcie dłużnym.

Jeżeli jednak pożyczka na odbudowę została wyłudzona w sposób podstępny, stanowiący przestępstwo karno-sądowe i jeżeli zapadnie wyrok zasądający, Skarb Państwa może się domagać zwrotu utraconych korzyści i wynagrodzenia szkody zrządzonej przestępstwem. Szkoda będzie polegała na tem, że Rząd wydał drzewo w naturze po cenach ustanowionych w latach 1923, 1924 i 1925 dla daniny lasowej, podczas gdy obecna cena targowa drzewa jest znacznie wyższa. Wysokość szkody stanowi zatem różnica pomiędzy ceną drzewa policzoną dłużnikowi w skrypcie dłużnym, a ceną targową w czasie zwrotu pożyczki.

IX. Regulamin dla Państwowego Banku Rolnego postanawia w § 1, że do jego zakresu działania należy inkasowanie i ściąganie od dłużników rat i wszelkich należności z tytułu wydanych pożyczek, a § 11 przepisuje, iż Bank przystępuje do przymusowego ściągania od dłużnika sum dłużnych w wypadkach przewidzianych art. 7. Ściąganie należności w myśl art. 7 ustawy i § 12 regulaminu z tytułu pożyczek udzielonych na odbudowę następuje w drodze administracyjnej.

Postępowanie przymusowe w administracji zostało unormowane jednolicie rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r. D. U. № 36, poz. 342 i na jego podstawie ma być przeprowadzane przymusowe ściąganie zarówno poszczególnych rat kapitałowych, jakoteż i całej sumy dłużnej płatnej jednorazowo. Tryb postępowania będzie zatem następujący: Państwo Bank Rolny przesyła wyrok sądowy, lub też wykaz zaległości zaopatrzonej przezeń stwierdzeniem, że pretensja dojrzała prawnie do egzekucji (art. 24 i 25), do Starostwa jako władzy egzekucyjnej (art. 7 i 8). Starostwo potwierdza na wykazie zaległości, że zaległość ze względu na uprawnienia Banku podlega egzekucji (art. 25 ustęp 2) i zleca wykonanie egzekucji wybranemu przez siebie organowi egzekucyjnemu (art. 8). Przed wdrożeniem egzekucji winno jednak Starostwo upomnieć zobowiązanego z zagrożeniem wdrożenia po upływie siedmiu dni egzekucji (art. 27). Jeżeli chodzi o ściąganie kwoty powyżej 10.000 zł., albo jeżeli egzekucja ma być prowadzona na majątek nieruchomości, Starostwo zwraca się do właściwego Sądu z prośbą o przeprowadzenie egzekucji (art. 10 i 26 ustęp 2). W takim wypadku należy o sprawie zawiadomić Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej z prośbą, by czuwała nad postępowaniem egzekucyjnym i zastępowała interesy Skarbu Państwa. Koszty przymusowego postępowania administracyjnego obciążają zobowiązanego (art. 51). Od należności nieuiszczonych z winy płatnika w terminie płatności pobierane będą poczynsz od 15 dnia po upływie terminu płatności kary za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie (art. 53 ustęp 1), które będą wpływały na fundusz odbudowy. Jeżeli egzekucja administracyjna prowadzona na majątek ruchomy celem osiągnięcia jednorazowo całej sumy pożyczkowej (art. 7), nie osiągnie celu, albowiem ruchomości włościanina nie przedstawiają dostatecznej wartości, zajdzie potrzeba ściągania pożyczki z majątku nieruchomości. Państwo, jako wierzyciel ma niewątpliwie użyć tego środka, lecz ze względu interesu publicznego będzie się uciekało do niego tylko w koniecznych wypadkach. Jeżeli np. położenie materialne i gospodarcze dłużnika jest przykre, jeżeli on jest obciążony licniejszą rodziną, posiada nie wielki obszar gruntu i dla wyżywienia siebie i rodziny musi szukać jeszcze ubocznych zarobków, jednym słowem jeżeli zachodzą stosunki zasługujące na szczególniejsze uwzględnienie, Ministerstwo będzie skłonne na podstawie przeprowadzonych dochodzeń i wniosków niższych instancji udzielić takiemu dłużnikowi dobrodziejstwa spłacenia długu w ratach według uznania Ministerstwa.

W wypadkach takich Ministerstwo orzeka zarazem, czy od należności rozłożonej na raty ma być pobierana kara za zwłokę (art. 53 ustęp 3).

X. Pomoc na odbudowę może otrzymać w myśl art. 2 tylko sam bezpośrednio poszkodowany, a w razie jego śmierci małżonek lub spadkobiercy w linii prostej tj. dzieci lub rodzice. Wśród włościan pozatem zdarzają się często przeniesienia własności gruntu na dzieci w formie posagu, wiana, wyprawy, darowizny za życia, wogóle pod tytułem darmym określanym różnemi nazwami w różnych dzielnicach. Tego rodzaju przeniesienie własności powodowane potrzebami gospodarczymi i rodzinnymi, jest niejako uprzedzeniem faktu przejścia własności na wypadek śmierci. Można więc udzielić pożyczki na odbudowę rodzicom, małżonkowi lub dzieciom, którzy otrzymali od bezpośrednio poszkodowanego pod tytułem darmym posiadłość zniszczoną wskutek działań wojennych, osoby te bowiem nie powinny być uważane za trzecich nowonabywców, których ustawa od pomocy wyłącza.

XI. Pomoc na odbudowę może być udzielona w myśl art. 3, tym poszkodowanym, którzy nie posiadają dostatecznych środków na odbudowę, a warunek ten winien być badany z całą sumiennością przez komisję pożyczkową. W dalszym ciągu wymienia ustawa tych poszkodowanych, którym należy udzielić pomocy w pierwszym rzędzie. Jeżeli komisja nie przestrzega tego warunku i przyzna pożyczkę osobie lepiej usytuowanej przed zupełnem zaspokojeniem tych, które w pierwszym rzędzie mają otrzymać pomoc, to przyznanie pożyczki jest wprawdzie ważne, lecz ci członkowie komisji pożyczkowej, którzy głosowali za przyznaniem pożyczki winni być pociągnięci do odpowiedzialności z powodu nieprzestrzegania ustawowego przepisu o kolejności udzielania pożyczek. W stosunku do członków komisji będących urzędnikami państwowymi może być zarządzone postępowanie dyscyplinarne, a w stosunku do członków będących przedstawicielami ciał samorządowych może nastąpić usunięcie ich z Komisji.

Podkreśla się tutaj, że pożyczki udzielane osobom nie należącym do pierwszej kategorii poszkodowanych, nie podlegają umorzeniu.

XII. Postanowienia ustawy o częściowem lub całkowitem umarzaniu pożyczek na odbudowę odnoszą się do pożyczek, udzielonych na podstawie ustawy z 6 maja 1924 r., a odnośnie do udzielonych na podstawie poprzedniej ustawy z 18 lipca 1919 r. D. U. № 63 i do pożyczek udzielonych w swoim czasie bezpośrednio przez Ministerstwo Robót Publicznych mogą być stosowane w tych tylko wypadkach, gdy wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu owych pożyczek podlegają rozporządzeniu Ministerstwa Robót Publicznych. W szczególności zaś wierzytelności z tytułu pożyczek, udzielonych swego czasu przez Galicyjski Wojenny Zakład Kredytowy i Państwowy Bank Odbudowy stały się obecnie częścią kapitału zakładowego Banku Gospodarstwa Krajowego i z tego powodu usunęły się z pod dyspozycji Ministerstwa Robót Publicznych. Z uwagi na liczne prośby wnoszone o umorzenie także i

tych pożyczek w postępowaniu określonym ustawą z 6 maja 1924 r. Ministerstwo Robót Publicznych zwraca się równocześnie ze stosownym wnioskiem do Ministerstwa Skarbu. Do czasu rozstrzygnięcia tej sprawy zechcą przeto Panowie Starostowie wstrzymać się z załatwieniem odnośnych prób.

XIII. Z wydaniem niniejszego okólnika stają się bezprzedmiotowe wszystkie dotychczasowe wyjaśnienia i wskazówki, dotyczące spraw objętych niniejszym okólnikiem.

Ministerstwo zaznacza, że w powyższy sposób wyczerpano wszystkie kwestje mogące nasuwać pewne wątpliwości, jeżeliby jednak okazała się jeszcze jaka wątpliwość, zechcą Panowie Starostowie przedstawić mi ją.

Do powyższych wyjaśnień Ministerstwa polecam Panom Starostom ściśle zastosować się i podać do wiadomości członkom Powiatowych Komisji Odbudowy na najbliższym posiedzeniu.

Wojewoda Lubelski

(—) A. Remiszewski.

Lublin, dnia 14 czerwca 1928 r.

212

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do P.P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów i Burmistrzów, członków Magistratów i członków Rad miejskich w miastach na terenie Województwa Lubelskiego w sprawie zalecania wydawnictwa p. t. „Poradnik techniczny” dla samorządów miejskich.

L. 4162/Sm.

Wiele miast już przystąpiło, a inne w bliższej lub dalszej przyszłości przystąpią do realizowania ułożonych programów inwestycji miejskich. Jest więc rzeczą nie tylko wskazaną, lecz nawet konieczną, ażeby organa miejskie przynajmniej ogólnikowo zaznajomiły się z tą dziedziną gospodarki miejskiej.

Celem zaznajomienia działaczy samorządowych z obecnym stanem i postępem techniki w zakresie inwestycji miejskich ukazało się nader pożyteczne wydawnictwo „Poradnik techniczny dla samorządów miejskich”, które w przystępny sposób traktuje o współczesnej technice wszelkich urządzeń zdrowotnych i użyteczności publicznej, jak wodociągi, kanalizacja, bruki, oświetlenie miasta i t. p. oraz o zakładach i budynkach, jak rzeźnie, hale targowe, szpitale i t. p.

„Poradnik techniczny dla samorządów miejskich” ukaże się w 4 zeszytach. W wydanym dotychczas pierwszym zeszycie pod redakcją Józefa Holewińskiego, inżyniera architektki, ukazały się następujące prace:

- 1) o planie zabudowania miasta — inż. arch. Wład. Michalskiego.
- 2) o brukach, drogach i chodnikach — inż. M. Heinego,
- 3) o wodociągach — inż. technolog, prof. Ign. Radziszewskiego,

4) o kanalizacji — inż. technolog, prof. Ign. Radziszewskiego,

5) o komunikacjach miejskich — inż. Tad. Baniewicz i inż. Ant. Dąbrowskiego.

Następny drugi zeszyt „Poradnika” zawierać będzie 7 prac:

1) zadrzewienie miasta — prof. E. Jankowskiego,

2) gazownia — inż. C. Świerczewskiego,

3) elektryfikacja miast — inż. K. Gayczaka,

4) straż ogniowa — inż. J. Tuliszkowskiego,

5) zużytkowanie śmieci — inż. S. Wielichowskiego,

6) tereny sportowe — inż. arch. Ł. Wolskiego,

7) cmentarze — inż. arch. J. Jankowskiego.

Zakres „Poradnika” i dobór omawianych w nim tematów uwzględnia ustawy i pojęcia o rozszerzonych zadaniach samorządów miejskich, których troską i obowiązkiem są nie tylko najniezbędniejsze urządzenia zdrowotne i użyteczności ogólnej, lecz również opieka społeczna i początkowe szkolnictwo. Zgodnie z tym planem, zamieszczone zostaną w dalszych zeszytach prace o szpitalach, szkołach, domach ludowych i t. p. budowla. Ponadto poruszonych będzie w „Poradniku” kilka zagadnień natury nie ściśle technicznej, lecz związanych z omawianymi tematami, tak więc zanalizowaną ma być ważna sprawa organizacji miejskich władz komunalnych oraz kwestja przepisów budowlanych w miastach, a prócz tego pomieszczona zostanie w „Poradniku” praca o wywłaszczeniu gruntów na cele publiczne posiadające szczególnie ważne znaczenia dla miast, które nie mają odpowiednich gruntów potrzebnych przy robotach inwestycyjnych bądź też dla budowy domów.

Podane w „Poradniku” prace wybitnych fachowców i znawców poszczególnych dziedzin gospodarki miejskiej zawierają dużo praktycznych rad i wskazówek jak należy przystępować do wykonywania zamierzonych inwestycji a ponadto podają charakterystykę i ocenę różnych ich systemów i rodzajów.

Z uwagi na cenne i praktyczne wiadomości oraz wskazówki „Poradnika” zalecam Panom zaznajomienie się z omawianym wydawnictwem i zaopatrzenie w nie fachowej biblioteki powiatowych miejskich związków komunalnych.

Adres: Towarzystwo Wydawnicze w Warszawie, Mazowiecka № 12. Cena 1-go zeszytu 12 zł.

Wojewoda Lubelski

w. z. (—) Karasiński.

Lublin, dn. 19 czerwca 1928 r.

213

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego w sprawie ponownego przeglądu lekarskiego.

L. 4601/Adm.

Na skutek reskryptu Min. Spr. Wewn. z dn. 26.V 1928 № 86/35 w ślad za zarządzeniem mojem

zd. 6.II 1928 L. 728/Adm. i z d. 3.IV r. b. L. 2967/Adm. ogłoszonym w Dzienniku Wojewódzkim z dnia 12.IV r. b. № 12 poz. 115 zawiadamiam, że do czasu ogłoszenia w formie znówelizowanej rozporządzenia wykonawczego, Min. Spraw Wewnętrznych w związku z postanowieniami art. 39 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym z dnia 23 maja 1924 (Dz. Ust. R. P. № 46, poz. 458 z 1928) wyjaśnia:

Przepisy §§ 83—86 rozporządzenia wykonawczego z dnia 21 marca 1925 r. (Dz. Ust. R. P. № 37, poz. 252), omawiające kompetencję i tryb zmiany decyzji komisji poborowych, określających stopień zdolności poborowego do służby wojskowej, wobec postanowień art. 39. wyżej powołanej ustawy, tracą swą moc prawną.

Zmiany decyzji komisji poborowych określających stopień zdolności poborowego do czynnej służby wojskowej mogą być powzięte tylko przez właściwą komisję poborową. Za właściwą uważać należy komisję poborową, urzędującą na terenie tego powiatu, w którym dany poborowy stawał do poboru i otrzymał ostateczną kwalifikację, którą uznano go za zdolnego do czynnej służby wojskowej (kat. A).

W razie ostatecznego skwalifikowania poborowego do kat. A. w drodze delegacji, właściwą jest komisja urzędująca na terenie powiatu władzy delegowanej.

Zmiana powziętej przez komisję poborową decyzji o zdolności do służby poborowej nastąpić może tylko w wypadkach, gdy w czasie pomiędzy zakwalifikowaniem poborowego do kat. A. a jego wcieleniem do szeregu nabawił się on choroby lub ułomności, czyniących go niezdolnym do czynnej służby. W tych tylko wypadkach poborowy może wnieść prośbę o ponowne zbadanie stanu zdrowia i zmianę decyzji komisji poborowej do powiatowej władzy administracji ogólnej, w której listach poborowych został wpisany. Do prośby tej dołączyć winien poborowy ewentualnie posiadane świadectwo lekarza względnie załącznik do protokołu, stwierdzające datę nabycia choroby lub ułomności, jej rodzaj i stan. Wniesione podanie skieruje powiatowa władza administracji ogólnej do lekarza powiatowego, celem zbadania stanu zdrowia i postawienia w związku z tem odpowiedniego wniosku. Jeżeli chodzi o choroby, lekarz powiatowy bez względu na to, czy do podania zostało dołączone świadectwo lekarza wolnopraktykującego, czy też niedołączono żadnego świadectwa winien stwierdzić rodzaj choroby i jej stan na podaniu na podstawie wyników badań przez siebie przeprowadzonych, przy czem winien wyrazić swoją opinię czy poborowego przedstawić należy powtórnie przed komisją poborową, czy też nie. Przedstawione przez poborowego świadectwa lekarzy wolnopraktykujących nie mogą w niczem krępować zdania i oceny lekarza powiatowego.

W razie wyraźnego kalectwa, nabytego w czasie wyżej wskazanym jak utrata ręki, nogi, nogi, oka, kilku palców i t. p. winien naczelnik gminy na podaniu wymienić okoliczności, wśród których kalectwo nastąpiło, poczem lekarz powia-

towy stwierdza rodzaj kalectwa i ewentualną konieczność ponownego przeglądu.

W wypadkach, gdy lekarz powiatowy nie uznaje zgłoszonej choroby (kalectwa) za tak dalece poważną, by mogła spowodować kwalifikację niższą od kategorii A, stawia wniosek na odmowne załatwienie podania uzasadniając ze swej strony odmowę. Od odmownego załatwienia podania przez powiatową władzę admin. ogólnej, proszącemu nie przysługuje żaden środek prawny.

Powiatowa władza administracji ogólnej po otrzymaniu podania poborowego o zmianę kwalifikacji z dodatnią opinią lekarza powiatowego wzywa poborowego imiennie do stawienia się przed komisją poborową w okresie głównym w dniach dodatkowego poboru, lub przed dodatkową komisją poborową w najbliższym terminie jej urzędowania.

Ponowne badanie ma być przeprowadzone w myśl ogólnych zasad, normujących czynności komisji poborowej z tem, że poborowy nie może być wysłany na leczenie do szpitala. Wysyłka na ekspertyzę może być uskuteczniata tylko w uzasadnionych wypadkach.

Wyniki ponownego badania wraz z ponowną decyzją komisji poborowej mają być wpisane w rubrykach 16-20 listy poborowej w miejscu przeznaczonym na zapisanie wyników przeglądu przy drugim stawiennictwie.

W rubryce 15 (uwagi) listy poborowej i w protokole imiennym przewodniczący winien uzasadnić krótko ponowny przegląd, przytaczając liczbę i datę odnośnego aktu w tej sprawie. Od poborowych, którym komisja poborowa w drodze powtórnego badania zmieniła kwalifikację z kat. A. na inną, przewodniczący winien odebrać posiadane przez poborowego zaświadczenie a także i ewentualnie posiadaną kartę powołania. Zaświadczenie załącza przewodniczący do protokołu, kartę powołania zwraca przez powiatową władzę administracji ogólnej właściwej powiatowej komendzie uzupełnień. Poborowemu takiemu ma być wydany odpowiedni nowy dokument w myśl obowiązujących przepisów.

W wypadkach zachodzącego podejrzenia, że kalectwo względnie choroba zostały wywołane rozmyślnie i w tym celu ażeby wprowadzić całkowitą lub częściową niezdolność do służby wojskowej, przewodniczący komisji poborowej winien zażądać od poborowego świadectwa lekarza, który go leczył względnie operował. Świadectwo to winno stwierdzać, że cierpienie nie zostało wywołane rozmyślnie, względnie że usunięcie brakujących członków nastąpiło w skutek choroby lub nieszczęśliwego wypadku. Z poborowym, który nie jest w stanie przedłożyć takiego zaświadczenia postąpić należy w myśl przepisów art. 42 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału

(—) Dr. B. Grużewski

Lublin, dnia 16.VI.1928 r.

B.

214

Zatwierdzenie zajęcia przez Prokuratora Sądu Okręgowego czasopisma „Samopomoc Chłopska“ № 19 i № 22 z b. r.

Na posiedzeniu gospodarczym I-go Wydziału Karnego w Lublinie dnia 24 maja 1928 r. zapadła decyzja:

podzielając w zupełności motywy przytoczone we wniosku Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Lublinie z dnia 23 maja 1928 r. za № Dz. 4218/28, wymienione w punkcie od 1 do 3 włącznie i dopatrując się w artykułach pod tytułem: „Jak ugoda rzadziła“ zamieszczonym w dwutygodniku № 19 „Samopomoc Chłopska“ cech przestępstwa, przewidzianego w art. 129 cz. I p. 1 i 2 KK., w art. pod tytułem „w Rezolucji“ umieszczonej na str. 10 tegoż dwutygodnika—cech przestępstwa, przewidzianego w art. I Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V 1927 r. (Dz. Ust. № 1 poz. 2 z r. 1928 i w art. „Święto 1 maja w Kielcach“ umieszczonej w tymże dwutygodniku cech przestępstwa przewidzianego w art. 154 ust. 2 K. K. Sąd Okręgowy na mocy art. 76, 77, 30 i 33 Rozp. o prawie prasowym stanowi:

dokonane przez Starostę Lubelskiego zajęcie dwutygodnika № 19 „Samopomoc Chłopska“ z dn. 20.V 28 r. zatwierdzić, odpisy niniejszej decyzji wraz z odpisami wniosku Prokuratora przesłać Prokuratorowi przy Sądzie Okręgowym w Lublinie i Staroście Lubelskiemu oraz doręczyć redaktorowi Władysławowi Koobowi i wydawcy Stanisławowi Wójtowiczowi. Odpis orzeczenia o zatwierdzeniu wywiesić w sądzie i ogłosić w Gazecie Wojewódzkiej, jak również w dwutygodniku „Samopomoc Chłopska“. Nie dopatruje się w artykule pod tytułem „Chłopi wobec budżetu“ umieszczonym w tymże dwutygodniku żadnych cech przestępstwa, Sąd Okręgowy zgodnie z wnioskiem Prokuratora przy Sądzie Okręgowym stanowi: zajęcie tego artykułu uchylić. (—) Warzycki (—) Osuchowski (—) Grebarow.

Za zgodność świadczy
Starszy Sekretarz

(—) Gwardak.

215

Na posiedzeniu gospodarczym I-go Wydziału Karnego w Lublinie dnia 14 czerwca 1928 r. zapadła decyzja:

podzielając w zupełności motywy, przytoczone we wniosku Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Lublinie z dnia 12.6 b. r. za № Dz. 4849/28, wymienione w p. p. od 1 do 5 włącznie i dopatrując się w artykułach pod tytułem „Strachy na chłopów“, zamieszczonym w dwutygodniku № 22 z dnia 10.VI b. r. „Samopomoc Chłopska“ cech przestępstwa, przewidzianego w art. 129 cz. I p. 1 i 2 k. k., oraz art. 133 k. k., w art.

„Amnestja czy kpiny“, umieszczonego w tymże № tegoż dwutygodnika, cech przestępstwa, przewidzianych w art. 129 cz. I p. 1 i 2 k. k. oraz art. 133 k. k. w art. pod tytułem „Idziemy naprzód“ cech przestępstwa, przewidzianego w art. 129 cz. I i II k. k., w art. pod tytułem „Wyzysk obszarńczy“ — cech przestępstwa, przewidzianego w art. 129 cz. I p. 6 k. k. i wreszcie w art. pod tytułem „Niespodzianka“ — cech przestępstwa, przewidzianego w art. 1 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10.V 1927 r. (Dz. Ust. № 1 poz. 2 z 1928 r.), Sąd Okręgowy na mocy art. 76, 77, 30 i 33 rozporządzenia o prawie prasowym stanowi: dokonane przez Starostę Lubelskiego zajęcie dwutygodnika № 22 „Samopomoc Chłopska“ z dn. 10 czerwca r. b. zatwierdzić; — odpisy niniejszej decyzji wraz z odpisami wniosku Prokuratora przesłać Prokuratorowi przy Sądzie Okręgowym w Lublinie i Staroście Lubelskiemu, oraz doręczyć redaktorowi Władysławowi Koobowi i wydawcy Stanisławowi Wójtowiczowi, odpis orzeczenia o zatwierdzeniu zajęcia wywiesić w Sądzie i ogłosić w gazecie wojewódzkiej, jak również i w dwutygodniku „Samopomoc Chłopska“ (—) T. Warzycki (—) B. Osuchowski (—) J. Grebarow.

Za zgodność świadczę

Starszy Sekretarz

(—) Gwardak.

C.

OGŁOSZENIA:

1) Sprostowanie.

omyłek drukarskich zaszłych w rozkładzie jazdy autobusów (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr. 19 z dnia 1.VI 1928 r.).

Str.	Nr. porz.	miejscowość	zamiast	ma być
408	14	Gorzków	19.03	19.30
"	23	Izbica	9.—	9.30
"	"	Zamość	10.—	10.30
"	"	Szczebrzeszyn	11.—	11.15
409	24	Krasnystaw	7.05	7.50
"	"	Piaski	14.55	14.35
"	"	"	17.55	17.35
"	20 2 kol. str. lewa	Lublin	8.50	8.30
"	88 2 kol. str. pr.	Siedliszcze	5.4	5.45
"	35 "	Piaski	19.—	19.10
"	45 "	Chełm	18.90	18.30
"	36 2 kol. str. lewa	Krasnystaw	11.45	14.45
410	41 " " " prawa	Chełm	11.25	12.—
"	38 2 " kolumna	Biłgoraj	17.—	11.—
411	"	"	17.13	17.15
413	16 1 kol. str. lewa	Lublin	11.40	11.30
"	33 "	Lubartów	8.16	8.15
"	76 "	Parczew	13.20	13.10
"	54 1 kol. str. pr.	Lublin	16.30	16.40
"	54 "	Lubartów	10.30	15.40
"	linja Parczew—Włodawa	skasowana.		
414	"	Lublin — Kurów	zamiast pozwolenia № 15 ma być 44.	

415 30 1 kol. str. lewa	Kock	8.—	8.30.
416 74 2 kol. str. lewa	Sobolew	1.25	1.20
417 4 „ „	Mińsk Maz.	13.—	19.—
418 40 1 kol. str. lewa	Janów	17.15	—
„ „ „	Biała	19.15	—
„ „ „	Międzyrzec	20.15	18.30
„ „ „	„	11.—	8.30
„ „ „	Radzyń	—	19.30
„ „ „	„	—	9.30
„ 32 „ „	„	8.30	18.30
„ 25 „ „	Janów	21.20	21.30
„ 30 1 kol. str. pr.	„	12.20	12.30
„ 52 „ „	„	16.45	16.25
„ 25 „ „	Międzyrzec	23.40	23.30
„ 10 2 kol. str. pr.	Łochów	9.40	9.30
419 28 1 kol. str. lewa	Sokołów	18.—	8.—
„ 50 u dołu str. lewa	Brześć n/B.	18.50	18.15
„ „ „	„	10.01	10.15
„ 27 u dołu str. pr.	Terespol	14.25	14.35
„ „ „	„	16.85	16.35
„ „ „	Kamienia Lit.	6.30	6.45
420 55 „ „	Trawniki	17.45	17.55

2) Udzielenie zezwoleń na uruchomienie komunikacji samochodowych.

Duda Michał z Jarosławca, gm. Uchanie otrzymał pozwolenie na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego osobowego na przestrzeni: Chełm—Hrubieszów.

Oплата za przejazd.

Skąd	dokąd	osoby cywilne	Wojskowi i urzędn. państw. za okazaniem legitymacji
z Hrubieszowa do Białopola lub odwrot.		2 zł. 80 g.	2 zł. 20 g.
z Białopola do Chełma	„	2 „ 50 „	2 „ 00 „
z Hrubieszowa do Chełma	„	5 „ 30 „	4 „ 20 „

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie

Rozkład jazdy:

Wyjeżdża	godzina	Przyjeżdża	godzina
z Hrubieszowa	5.30 14.30	do Białopola	6.30 15.30
z Białopola	6.35 15.35	do Chełma	7.30 16.30
z Chełma	9.00 17.30	do Białopola	10.00 18.30
z Białopola	10.05 18.35	do Hrubieszowa	11.00 19.30

Starosta Powiatowy (—) Łach.

Lubelski Urząd Wojewódzki, Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Lublinie, decyzją z dnia 30 kwietnia 1928 r. za L. 5440/D/e udzielił **Erlichowi Moszkowi** zamieszkałemu w Rejowcu pozwolenia na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego osobowego na przestrzeni Gorzków—Hrubieszów przez Chełm. Pozwolenie wydaje się na przeciąg jednego roku, licząc od dnia 17 kwietnia 1928 r. do dnia 31 marca 1929 roku, na warunkach następujących:

Oплата na przejazd

Skąd dokąd	osoby cywilne	Wojskowi i urzędn. państw. za okaz. legitym.
z Gorzkowa do Krasnegostawu lub odwr.	1.20	1.00
z Krasnegostawu do Rejowca „	1.20	1.00

z Rejowca do Chełma	„	1.60	1.30
z Białopola do Hrubieszowa	„	2.50	2.00
z Gorzkowa do Hrubieszowa	„	9.20	7.40

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Gorzkowa	7.00	do Krasnegostawu	7.30
z Krasnegostawu	7.45	do Rejowca	8.15
z Rejowca	8.25	do Chełma	8.55
z Chełma	9.15	do Białopola	10.15
z Białopola	10.25	do Hrubieszowa	11.25
z Hrubieszowa	15.00	do Białopola	16.00
z Białopola	16.10	do Chełma	17.10
z Chełma	17.30	do Rejowca	18.00
z Rejowca	18.10	do Krasnegostawu	18.40
z Krasnegostawu	18.50	do Gorzkowa	19.20

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 15 osób włącznie z kierowcą i 150 kg. bagażu ręcznego.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

Przewozić nie wolno: nabitej broni, materiałów wybuchowych, łatwopalnych, żrących, cuchnawych i brudzących.

Starosta Powiatowy (—) Miedzybłocki

Lubelski Urząd Wojewódzki Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Lublinie decyzją z dnia 2 maja 1928 r. za L. 3751/Dz./4 udzieliła **Korenblitowi Abramowi** zamieszkałemu w Siedliszczu pozwolenie na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego osobowego na przestrzeni: Siedliszcze — Chełm, Siedliszcze — Lublin.

Pozwolenie wydaje się na przeciąg jednego roku, licząc od dnia 1 kwietnia 1928 roku do dnia 31 marca 1929 roku.

Oплата za przejazd:

Skąd dokąd	osoby cywilne	wojsk. i urz. pań.
z Siedliszcza do Chełma lub odwrotnie	2.40	1.90
z Siedliszcza do Lublina „	5.00	4.00

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie

Rozkład jazdy:

Wyjeżdża	godz.	Przyjeżdża	godz.
z Siedliszcza	6.30	do Chełma	7.30
z Chełma	8.30	do Siedliszcza	9.20
z Siedliszcza	12.10	do Chełma	13.10
z Chełma	18.30	do Siedliszcza	19.20

tylko w poniedziałki i środy

z Siedliszcza	6.30	do Lublina	8.10
z Lublina	18.40	do Siedliszcza	20.20

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 18 osób włącznie z kierowcą i 170 kg. bagażu ręcznego.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

Przewozić nie wolno: nabitej broni, materiałów wybuchowych, łatwopalnych, żrących, cuchnawych i brudzących.

Starosta Powiatowy (—) w/z. Ornatowski.

Lub., na zasadzie art. 1030 Ust. post. cyw. ogłasza, że dnia 16 lipca 1928 r. o godz. 10 rano odbędzie się w Janowie-Lub. sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, należących do **Karola Sokołowskiego** a składających się z perlaka małego do czyszczenia zboża i oszacowanego na sumę 500 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych do przejrzenia w dniu licytacji.

Janów, dnia 14 czerwca 1928 r.

Komornik Sądowy: (—) *St. Aktaboski*.

Akta № 13/28 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Stanisław Aktaboski, zamieszkały w Janowie-Lub., na zasadzie art. 1030 Ust. post. cyw. ogłasza, że dnia 16 lipca 1928 r. o godz. 10 rano odbędzie się w Janowie-Lub. sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, należących do **Karola Sokołowskiego** a składających się z jednej pary walców młyńskich firmy Leśniewicz z kompletnem urządzeniem i oszacowana na sumę 2.500 zł.

Spis rzeczy i szacunek takowych do przejrzenia w dniu licytacji.

Janów, dnia 14 czerwca 1928 r.

Komornik Sądowy: (—) *St. Aktaboski*.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Antoni Modzelewski, zamieszkały w Lublinie, przy ulicy Aleje Racławickie, pod № 4, obwieszcza, że na zaspokojenie długu Bronci Lewende w kwocie 14.200 złotych z % i kosztami w dniu 18 września 1928 roku, o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń tegoż Sądu, Wydziału Cywilnego, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację nieruchomości, położonej w Lublinie, przy ulicy Plac Targowy, oznaczonej № hipot. 1110, № policyjnym 424a, a latarkowym 6, należącej niepodzielnie do **Abrama i Chany** małżonków **Blucwironów**, składającej się z 1759,36 łokci kwadratowych placu i znajdujących się na tym placu następujących budowli: domu frontowego murowanego, mieszkalnego o 2-ch piętrach z facjatami, pokrytego blachą, rozmiaru w metrach 18×10×17, w którym znajduje się urządzenie wodociągowe, jednopiętrowej oficyny, frontowej, murowanej, pokrytej blachą, rozmiaru w metrach 15×4×7, parterowej oficynki bocznej, murowanej, pokrytej blachą, rozmiaru w metrach 7×3½×5 i budynku murowanego—ustępu, pokrytego blachą, rozmiaru w metrach 4×2×2½, szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 30 listopada 1927 roku dokonanym.

Powyższa nieruchomość posiada zaprowadzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Lublinie, w zastawę i dzierżawę nie oddana obciążona długami hipotecznymi ewikcjami w sumie 30.000 rubli i 6027 zł. 42 gr. i znajduje się w posiadaniu dłużników.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 20.000 zł. i zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji 2000 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty, odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrane w Kan-

celarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie.

Lublin, dnia 31 maja 1928 roku.

Komornik Sądowy *A. Modzelewski*.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, Antoni Modzelewski, zamieszkały w Lublinie, przy ulicy Aleje Racławickie, pod № 4, obwieszcza, że na zaspokojenie długu — Sławomira Lębeka, nabywcy praw Heleny-Jadwigi z Güntherów Wątorkowej i Tadeusza Wajsberga w kwocie 17.101 zł. 30 gr. z procentami i kosztami, w dniu 18 września 1928 roku, o godzinie 10 rano w sali posiedzeń tegoż Sądu, Wydziału Cywilnego, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację nieruchomości „Bronowice — Tartak”, położonej w Lublinie, przy ulicy Fabrycznej (przedmieście Bronowice), oznaczonej № polic. 21, należącej do **Bernarda vel Berka Głowińskiego** 65% i do **Eljasza Habera** 36% niepodzielnie, zawierającej przestrzeni 88 902 łokci kwadratowych placu, wydzielonego z b. majątku „Bronowice” i znajdujących się na tym placu następujących budowli: budynku po tartaku z cegły i drzewa z rampą i przybudówką po kotłowni, pokrytego blachą, szyszarni murowanej, pokrytej papą, magazynu drewnianego, budynku drewnianego, mieszczącego wagę firmy „Hess”, stajni z desek, budynku drewnianego o 3-ch izbach mieszkalnych szopy z desek, budynku drewnianego o 2-ch izbach mieszkalnych i wozowni, szopy drewnianej, szopy z desek, budynku z drzewa niewykończonego, bez dachu pokrytych papą, oprócz ostatniego w stanie zniszczonym, oraz jednotorowej linii kolejowej, biegnącej w stronę toru kolejowego, 2-ch studni, z których jedna kołowa, a druga na pompę i parkanu drewnianego, a od toru kolejowego murowanego z bramą, szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 15 października 1926 roku dokonanym.

Powyższa nieruchomość posiada zaprowadzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Lublinie, w zastawie i dzierżawie nie jest, obciążona długami hipotecznymi, ewikcjami i zastrzeżeniem w ogólnej sumie 108.000 rubli 1.060.644 koron, 42.487.000 marek i 129.384 zł. 96 gr.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 100.000 zł. i zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji 10.000 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty, odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie.

Lublin, dnia 31 maja 1928 r.

Komornik Sądowy (—) *A. Modzelewski*.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Antoni Modzelewski, zamieszkały w Lublinie, przy ulicy Aleje Racławickie, pod № 4, obwieszcza, że na zaspokojenie długu Władysława Sarnowca w kwocie 3.100 zł. z % i kosztami w dniu 18 września 1928 roku, o godzinie 10-ej rano, w sali posiedzeń tegoż Sądu, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację nieruchomości miejskiej położonej w Puławach, przy ulicy Lu-

belskiej pod № 4a, należącej do **Jdesy Libfeldowej**, składającej się z placu o powierzchni około 80 łokci kwadratowych i znajdujących się na tym placu domu mieszkalnego parterowego o frontowej i szczytowej ścianie murowanej, a pozostałych dwóch drewnianych pokrytego dachówką, o dwóch ubikacjach, to jest sklepu i jednego pokoju mieszkalnego o dwóch oknach i jednych drzwiach oszklonych, szerokości 6 łokci, długości 13 łokci i wysokości 7 łokci, szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 2 kwietnia 1928 roku dokonany.

Powyższa nieruchomość urządzona hipoteki niema, długami nieobciążona i znajduje się pod zarządem Jdesy i Abrama małżonków Libfeldów.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 4000 zł. i zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć kaucji 400 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży mogą być przejrzane w Kancelarii Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie.

Lublin, dnia 31 maja 1928 roku.

Komornik Sądowy (—) *A. Modzelewski*.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Antoni Modzelewski, zamieszkały w Lublinie, przy ulicy Aleje Racławickie, pod № 4, obwieszcza, że na zaspokojenie długu Władysława Pac-Pomarnackiego w kwocie 37.507 zł. 62 gr. z $\frac{9}{100}$ i kosztami, w dniu 18 września 1928 roku, o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń tegoż Sądu, Wydziału Cywilnego, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację nieruchomości miejskiej pod nazwą „Hotel Bristol”, położonej w Puławach, przy ulicy Piłsudskiego, oznaczonej № tabeli nadawczej 11, policyjnym № 27, hipotecznym 80, należącej do **Stanisława-Józefa Janowskiego**, składającej się z 3171 metrów kw. placu zadrzewionego 51 drzewami owocowymi, murów z cegły po spalonym trzypiętrowym domu mieszkalnym długości 35 metrów i szerokości 30 metrów, szopy rozwalonej drewnianej długości 15 metrów i szerokości $5\frac{1}{2}$ metra chlewków drewnianych długości 6 metrów 36 cent., szerokości 3 metry 50 cent. i stajni drewnianej bez dachu, zniszczonej długości 14 metrów, szerokości 6 metrów 40 cent., mieszczącej obecnie w sobie dwuizbowe mieszkanie dla dozorczy, szczegółowo wskazanym w opisie w dniu 19 września 1927 r. dokonany.

Powyższa nieruchomość posiada zaprowadzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Pokoju w Puławach, obciążona prawem dożywotniego użytkowania połowy nieruchomości przez Marję-Ludwikę z Bissenów Janowską, i przez zastrzeżenie prawem dożywotniego użytkowania połowy przez Helenę-Jadwigę z Witkowskich Janowską, oraz długami hipotecznymi ewikcjami i zastrzeżeniami w ogólnej sumie 111.000 rubli, podatkami państwowymi w kwocie 56 zł. z $\frac{9}{100}$ za zwłokę i znajduje się pod dozorem dozorczyń.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 30.253 zł. 16 gr. i zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji 3.026 zł.

Warunki licytacji i dokumenty, odnoszące

się do sprzedaży, mogą być przejrzane w Kancelarii Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie.

Lublin, dnia 31 maja 1928 roku.

Komornik Sądowy (—) *Modzelewski*.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, Antoni Modzelewski, zamieszkały w Lublinie, przy ulicy Aleje Racławickie, pod № 4, obwieszcza, że na zaspokojenie reszty długu Stefana Jakukiewicza w kwocie 550 zł. z $\frac{9}{100}$ i kosztami, w dniu 18 września 1928 roku, o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń tegoż Sądu, Wydziału Cywilnego, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację nieruchomości, położonej w Lublinie, przy ulicy Górnej, oznaczonej № hipotecznym 1150, a № latark. 12, należącej do **Józefa i Marji** małżonków **Pawłowskich** w 55/64 niepodzielnych częściach, zawierających 1818 łokci kw. placu i znajdujących się na tym placu następujących budowli: domu frontowego o trzech piętrach, mieszkalnego, murowanego, pokrytego blachą, rozmiaru w metrach około $16 \times 10 \times 17$, w którym znajduje się urządzenie wodociągowe i budynku murowanego z przybudówką drewnianą, pokrytego blachą, dachówkę i papą, rozmiaru w metrach około $16 \times 3 \times 2\frac{1}{2}$, w którym znajduje się: b) piekarnia, obecnie mieszkanie, komórki i ustępy, szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 9 września 1927 roku dokonany.

Powyższa nieruchomość posiada zaprowadzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Lublinie, w zastawie i dzierżawie nie jest z której 55/64 niepodzielnych części Józefa i Marji małżonków Pawłowskich obciążona kaucją i długami w kwocie 75.097 zł. 81 gr. i znajduje się w posiadaniu dłużników.

Licytacja 55/64 części powyższej nieruchomości rozpocznie się od sumy szacunkowej 50.000 zł. i zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć kaucji 5.000 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty, odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w Kancelarii Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie.

Lublin, dnia 31 maja 1928 roku.

Komornik Sądowy (—) *Modzelewski*.

Rp. E. № 450/28 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, Stefan Racinowski zamieszkały w Krasnymstawie, na zasadzie art. 1030 ust. post. Cyw. Sąd., podaje do publicznej wiadomości, że na 9 Lipca 1928 r. od godz. 10 rano w Niemienicach wyznaczona sprzedaż przez licytację ruchomego majątku, należącego do **Antoniego Chwały** mianowicie: klaczy karej lat 5, krowy czerwonej lysej lat 6 wieprza wagi 9 pudów ocenionych na 1.500 złotych na satysfakcję Andrzeja Stańczyka.

Opis ruchomości można rozpatrzyć na miejscu w dniu sprzedaży.

Dnia 16 czerwca 1928 r.

Komornik Sądowy (—) *S. Racinowski*.

E. 560/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie Stefan Steinbrich, mający kancelarię w Lublinie przy ul. 3-go Maja № 7 obwieszcza, że w dn. 13 listopada 1928 roku o godz. 10 rano, na zaspokojenie należności Piotra Olejnika w kwocie 1000 dolarów S. Z. A. P. z procentami i kosztami, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie, odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości miejskiej, należącej do **Mordki Oksenhendlera**, położonej w Lublinie przy ul. Szpitalnej, oznaczonej №№ pol. 4, 322 B., a hyp. 735, składającej się z placu przestrzeni 539,85 mtr.² oraz budowli na nim, a mianowicie: domu mieszkalnego, murowanego, trzypiętrowego, pokrytego blachą, długości 22 mtr., szerokości 8 mtr. i wysokości 15 mtr., oficyny murowanej, trzypiętrowej, nowowynbudowanej, pokrytej blachą, długości 15 mtr., szerokości 8 mtr. i wysokości 14 mtr., oraz komórki murowanej, pokrytej blachą, długości i szerokości 4 mtr., wysokości 3 mtr., szczegółowo wskazanej w opisie w dniu 31 października 1927 r. dokonanym.

Powyższa nieruchomość ma urządzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Lublinie, w zastawie i dzierżawie nie jest obciążona długami, ewikcjami, kaucjami i ostrzeżeniami w łącznej kwocie 146.843 zł. 71 gr. i 5686 dolarów 10 cm. Stanów Zjed. Am. Pół. oraz 360 funt. szt. i podatkami na rzecz Miasta w kwocie 670 zł. 76 gr.

Powyższa nieruchomość podlega sprzedaży w całości.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 208.160 zł. i życzący wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji 20.816 zł.

Kupować mogą obywatele Rzeczypospolitej Polskiej.

Warunki licytacyjne i dokumenty dotyczące sprzedaży przeglądać można w Kancelarii Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie.

Lublin, dnia 20 czerwca 1928 roku.

Komornik Sądowy (—) *St. Steinbrich*.

№ 197/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Zamościu, na powiat Hrubieszowski Kazimierz Skulski, zamieszkały w Hrubieszowie na zasadzie art. 1030 proc. cyw., podaje do wiadomości publicznej, że dnia 2 lipca 1928 r. od godziny 10 rano w mieście Hrubieszowie, przy ul. 3 Maja № 10 odbywać się będzie licytacja nieruchomości, należących do mieszkańca m. Hrubieszowa, **Hersza-Jakóba Peretza** składających się z domu mieszkalnego na rozbiórkę, stojącego na placu dzierżawionym od Stefani du-Château w Hrubieszowie oszacowanych na zł. 7000. Spis rzeczy i ich szacunek przejrzane być mogą w dniu licytacji.

Komornik Sądowy (—) *K. Skulski*.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Zamościu, Wiktor Klaude, w Zamościu zamieszkały, na zasadzie art. 1133 — 1149 U. P. C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekwowania na rzecz Franci-

szka Mazura, Katarzyny Pastuszek i Anny Zańko spłat spadkowych w ogólnej sumie 7252 zł. 65 gr. z kosztami, dnia 16 października 1928 roku, o godz. 10 rano, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu odbędzie się publiczna sprzedaż z licytacji majątku nieruchomego **Jana Mazura**.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość położona jest we wsi Chomęciska Małe, gm. Stary Zamość, pow. Zamojskiego, wojew. Lubelskiego, składa się z połowy osady włościańskiej, zapisanej w tab. likw. pod № 52/50, o przestrzeni 10 morgów 212½ pr. ziemi ornej i łąki, w tem łąki około 2 m. 215 pr. i położona jest w czterech działkach, mając przywiązane ku sobie prawa do serwitutu leśnego w lasach Ordynacji Zamojskiej. W skład wymienionej ziemi wchodzi ogród owocowy o 24 drzewach.

Na nieruchomości tej znajdują się następujące zabudowania drewniane, kryte słomą: dom mieszkalny z 2-ma przybudówkami i stodoła o 2-ch zapolach.

Nieruchomość ta w zastawie i dzierżawie się nie znajduje, księgi hipotecznej urządzonej nie posiada, obciążona jest egzekwowaną sumą, oraz podatkami w kwocie 51 zł. 65 gr. i podlega sprzedaży w całości, według aktu opisu, sporządzonego przez czyniącego Komornika w dniu 3 sierpnia 1927 r.

Pierwsza licytacja wymienionej nieruchomości od sumy szacunkowej 10.000 zł., wyznaczona na dzień 12 kwietnia b. r., do skutku nie doszła z powodu nieprzybycia licytantów, i obecnie na mocy art. 1182 U. P. C. nieruchomość ta może być sprzedana poniżej oszacowania.

W licytacji przyjmować mogą udział tylko osoby, mające prawo nabywać osady włościańskie, przy złożeniu rękojmi w sumie 1000 zł.

Akta dotyczące się sprzedaży przejrzeć można w kancelarii Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Zamość, dnia 9 czerwca 1928 r.

Komornik Sądowy (—) *Wiktor Klaude*.

7) Postępowania scaleniowe gruntów.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 39/1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 maja 1927 roku postanowiono:

1. Wniosek gospodarzy wsi **Czermno** o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów, złożony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Tomaszowie dnia 1 marca 1926 roku zatwierdzić.
- II. Do obszaru scaleniowego włączyć wszystkie grunty zapisane w tabeli likwidacyjnej wsi Czermno (t. j. ukazowe i otrzymane w wyniku zamiany gruntów i likwidacji serwitutów pastwiskowych) o powierzchni 564 hektary 6850 mtr.². Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjątkiem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia

stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Orzeczenie powyższe, jako utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dn. 29 marca 1928 r. stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 92/1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 stycznia 1928 roku postanowiono: obszar scalenia wsi **Dokudów**, gminy Sidorki, ustalony prawomocnem orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 31 marca 1926 roku na 1985,15 ha zmniejszyć przez wykreślenie zeń gruntów, stanowiących przedmiot księgi wieczystej dóbr ziemskich pod nazwą „Koionja Ortel Książęcy A” obszaru 39,19 ha, a przez włączenie natomiast do tego obszaru scalenia niehipotekowanych i nietabelowanych gruntów b. parafji prawosławnej w Dokudowie o powierzchni 19,60 ha, czyli objąć jednym postępowaniem scaleniowem obszar 1965,92 ha. Od orzeczenia niniejszego stronom interesowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w ciągu dni czterech, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia przez sołtysa w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 92/1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 15 marca 1928 roku postanowiono: obszar scalenia gruntów wsi **Galki Ruskie i Kanabród** ustalony orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Siedlcach z dnia 17.X 1919 roku i orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 6 lipca 1926 roku rozszerzyć przez włączenie doń gruntów zaserwitutowych wsi Mołmotki, znajdujących się w posiadaniu uczestnika scalenia Karola Kalinowskiego o obszarze 0,3162 ha i gruntów będących przedmiotem księgi wieczystej dóbr Mołmotki uregulowanych na imię Adama, syna Franciszka Korycińskiego, a nabytych przez 4 uczestników scalenia wsi Galki-Ruskie (wg. wykazu stanu № 15, 16, 17, 18) o obszarze 0,2988 ha, razem włączyć do obszaru scalenia wsi Galki-Ruskie i Kanabród obszar gruntów 0,6150 ha. Od orzeczenia niniejszego stronom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w ciągu dni czterech, licząc od dnia trzeciego po dniu publicznego ogłoszenia niniejszego orzeczenia przez sołtysa w sposób odpowiadający miejscowemu zwyczajowi. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane

w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 39/1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 maja 1927 roku postanowiono: I. Wniosek gospodarzy wsi **Grodysławice gm. Rachanie**, pow. Tomaszowskiego, o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Tomaszowie w dniu 6 kwietnia 1926 roku zatwierdzić. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) wszystkie grunty ukazowe wsi Grodysławice obsz. 564 ha 9520 mtr. kw. 2) grunty otrzymane przez włościan wsi Grodysławice z dóbr Grodysławice na mocy dobrowolnego układu z 1913 roku o zamianie gruntów obsz. 19,0468 ha. 3) Wszystkie grunty zaserwitutowe wsi Grodysławice obsz. 78,8486 ha, 4) wszystkie grunty pocerkiewne Grodysławice obsz. 32,1926 ha czyli ogółem objąć jednym postępowaniem scaleniowem 695,0400 ha gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 39/1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 29 kwietnia 1927 roku postanowiono: I. Wniosek gospodarzy wsi **Łomnica** o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów, zgłoszonych do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Siedlcach dnia 9.II 1926 r. zatwierdzić. II. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) grunty ukazowe wsi Łomnica o obszarze 212,30 ha, 2) grunty, które posiadacze osad tej wsi otrzymali wzamian za zrzeczenie się praw do służebności, t. j. obszar 58,00 ha, 3) część gruntów wsi Seroczyn (wykonanych w akcie nadawczym) o obszarze 14,01 ha, pochodzących z dokonanej zamiany z dworem w 1891 r. i wchodzących w skład osad № 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23 i 24 4) część stanowiących przedmiot księgi hipotecznej dóbr ziemskich, Seroczyn lit. A, 0,90 ha własność Józefa Wysockiego oraz celem wyprostowania granic 5) część dóbr ziemskich „Seroczyn” 300 ha stanowiących własność Edmunda Wernera 6) część gruntów, które posiadacze osad wsi Borki otrzymali na wspólną własność za zrzeczenie się praw do służebności, a mianowicie 0,66 ha t. j. jednym postępowaniem scaleniowem objąć 288 ha 87 mtr.² gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia

doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez strony interesowane w terminie i trybie właściwym stało się ono prawomocnym i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 92/1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 grudnia 1927 roku postanowiono: wniosek gospodarzy wsi **Michalew** o wdrożenie postępowania scaleniowego, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Tomaszowie w dniu 22.XI 1927 r. zatwierdzić. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) wszystkie grunty ukazowe wsi Michalew 390,8728 ha 2) wszystkie grunty zasewitowane wsi Michalew 37,9631 ha, 3) części gruntów uregulowanych w księdze wieczystej p. n. „Kolonja Michalew № 1” na imię Józefa Marjana Tomasza 3-ch imion Wydźgi 0,7838, razem 429,6197 ha. Orzeczenie niniejsze ogłosić w sposób odpowiadający miejscowym zwyczajom stronom, z wyjaśnieniem, że orzeczenie to może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Ministerstwa Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w terminie 14-dniowym po upływie 2 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia. Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnym i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

8) Ogłoszenie Wydziału Powiatowego w Janowie Podl. w sprawie podwyższenia normy dodatku do państw. podatku gruntowego.

„Na podstawie ustępu 2, art. 14 ustawy z dnia 15-go czerwca 1923 roku (Dz. Ust. Nr. 65, poz. 505) i art. 3, 4, 22 i 23 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku (Dz. Ust. № 94, poz. 747) na okres od 1 kwietnia 1928 roku do 31 marca 1929 roku wprowadza się na rzecz Konstantynowskiego Powiatowego Związku Komunalnego podwyżkę normy dodatku do państwowego podatku gruntowego ze 100 do 150% z tem, że od podwyższonej normy, t. j. od 50% obliczonych bez oddzielnego dodatku z art. 2 cytowanej ustawy z dnia 15 czerwca 1923 roku przypadnie Konstantynowskiemu Powiatowemu Związkowi Komunalnemu 60% z gruntów położonych na obszarze gmin wiejskich i 30% z gruntów położonych na obszarze gmin miejskich niewydzielonych z powiatu”.

Protokół podpisali, Przewodniczący Sejmiku, Starosta (—) Cwikliński. Sekretarz Sejmiku (—) J. Bielecki.

Uchwała ta zatwierdzoną została reskryptem Pana Wojewody z dnia 8-maja 1928 r. za L. 2915/Sm.

9) Ogłoszenia Wydziału Powiatowego Sejmiku pow. Sokołowskiego.

„Sejmik powiatu Sokołowskiego na posiedzeniu w dniu 6 marca 1928 r. uchwalił pobrać w roku budż. 1928/29 na rzecz Sokołowskiego pow. zw. kom. samostny podatek od posiadania przedmiotów zbytku, a mianowicie dubel-

tówek i sztucerów służących do osobistego użytku i wygody, a to na zasadzie art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 3 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r. (D. U. Nr. 94, poz. 747). Z postanowień statutu tego podatku wynika, że do uiszczenia go obowiązany jest każdy posiadacz wymienionych przedmiotów za wyjątkiem władz państw. samorząd. i przedstawicieli państw obcych, że podatek wynosi rocznie 20.— zł. od sztuki, że posiadanie odnośnego przedmiotu właściciel obowiązany jest sam zgłosić, a o skutecznym wymiarze podatku każdy z osobna będzie powiadomiony. Uchwała ta zatwierdzona została reskryptem Pana Wojewody z dnia 8 maja 1928 r. za L. 3100/Sm.”

„Sejmik powiatu Sokołowskiego na posiedzeniu w dniu 6 marca 1928 r. uchwalił pobrać w roku budż. 1928/29 na rzecz Sokołowskiego pow. zw. kom., na zasadzie art. 19 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych, opłaty drogowe, które ulegną podziałowi na poszczególnych płatników w stosunku: 1) 100% zasadniczego państwowego podatku gruntowego bez progresji i regresji, 15% państwowego podatku przemysłowego, uiszczanego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, 3) 50% państwowego podatku od nieruchomości. Nadto z postanowień statutu wynika, że opłaty mają być uiszczone w dwóch ratach: 30 maja i 1 września 1928 r., o czym każdy płatnik oddzielnie zawiadomionym będzie. Uchwała ta zatwierdzoną została reskryptem Pana Wojewody z dnia 23 kwietnia 1928 r. za L. 2660/Sm.”

„Sejmik powiatu Sokołowskiego na posiedzeniu w dniu 6 marca 1928 r. uchwalił pobrać w roku budż. 1928.29 na rzecz Sokołowskiego powiatowego Związku Komunalnego, na mocy ust. 2, art. 14 ustawy z dnia 15-go czerwca 1923 r. (D. U. Nr. 65, poz. 505) i art. 22 i 23 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (D. U. Nr. 94, poz. 747) podwyższoną normę dodatku do państwowego podatku gruntowego, to jest ze 100% na 150%, z tem, że od nadwyżki normy, t. j. od 50%, obliczonych bez oddzielnego dodatku z art. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 roku (D. U. № 65, poz. 505), przypadnie Sokołowskiemu pow. związkowi komunalnemu, zgodnie z punktami a i b. art. 3, art. 7 oraz art. 22 i 23 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (D. U. № 94, poz. 747) 60% z gruntów położonych na obszarze gmin wiejskich i 40% z gruntów położonych na obszarze gmin miejskich niewydzielonych z powiatu. Wymiar i pobór niniejszego podatku dokonane będą przez kompetentne władze skarbowe. Uchwała ta zatwierdzona została reskryptem Pana Wojewody z dnia 21 kwietnia 1928 r. za L. 2666/Sm.”

„Sejmik powiatu Sokołowskiego na posiedzeniu w dniu 6 marca 1928 r., zgodnie z art. 13 ustawy o tymcz. ureg. fin. kom., uchwalił pobrać w roku budż. 1928.29 na rzecz Sokołowskiego pow. związku komunalnego opłaty od umów o przeniesieniu tytułu własności nieruchomości, a to w wysokości 2% sumy, która służy za podstawę wymiaru państwowej opłaty stempłowej. Z postanowień statutu tego podatku wynika, że do uiszczenia tej opłaty obowiązani są sprzedający i nabywca solidarnie, że płatnicy w ciągu 14 dni mają obowiązek sami zgłosić przeprowadzoną transakcję, że o dokonany wymiarze każdy płatnik będzie powiadomiony. Uchwała ta zatwierdzona została reskryptem Pana Wojewody z dnia 21 kwietnia 1928 r. za L. 2667/Sm.”

Sejmik pow. Sokołowskiego na posiedzeniu w dniu 6 marca 1928 r. uchwalił pobierać w roku budż. 1928.29 na rzecz Sokołowskiego Pow. Zw. Kom. opłaty administracyjne od podań i rekursów, skierowanych do Wydziału Powiatowego Sejmiku Sokołowskiego, w wysokości: od podań 1.— zł., a od rekursu 2.— zł., z uwzględnieniem postanowień art. 147 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempłowych (D. U. Nr. 98, poz. 570). Uchwała ta została zatwierdzona reskryptem Pana Wojewody z dnia 27-go kwietnia 1928 r. za L. 2670/Sm.

Sejmik powiatu Sokołowskiego na posiedzeniu w dniu 6 marca 1928 r. uchwalił pobrać w roku budżetowym 1928.29 na rzecz Sokołowskiego Powiatowego Związku

Komunalnego, na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (D. U. Nr. 94, poz. 747), dodatek do opłat państwowych od patentów na wyrób trunków w wysokości 100% tych opłat i — na sprzedaż trunków w wysokości 200% tych opłat, z których połowa przekazana będzie właściwym gminom.

Wymiar i pobór niniejszego podatku dokonane będą przez kompetentne władze skarbowe.

Uchwała ta zatwierdzoną została reskryptem Pana Wojewody z dnia 21 kwietnia 1928 r. za L. 2668/Sm.

10) Założenie nowych ksiąg ludności stałej gminy Kryłów pow. Hrubieszowskiego.

Urząd Gminy Kryłów, powiatu Hrubieszowskiego podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że przystąpił do sporządzenia nowych ksiąg ludności stałej, tutejszej gminy, na miejsce zniszczonych w czasie wojny światowej.

Wobec czego wzywa się osoby zamieszkałe, jak w obrębie gminy Kryłów tak i poza jej obrębem, a przynależne do stałych mieszkańców gminy Kryłów do składania w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1-go października 1928 roku dowodów przynależności oraz świadectw metrykalnych, urodzin wszystkich członków żyjących, a osoby pozostające w związku małżeńskim i metryki ślubu.

Nadmienia się przytem, że niedostarczenie wyszczególnionych dowodów w oznaczonym terminie, pozbawia osoby zainteresowane prawa przynależności do gminy tutejszej oraz że późniejsze zapisy do ksiąg ludności uskutezczane nie będą.

Kryłów dnia 9 czerwca 1928 r.

Wójt Gminy Kryłów

11) Założenie gminnych Kas pożyczkowo-oszczędnościowych.

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych Kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30.XII 1924 r. (Dz. Ust. R. P. № 118, poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu z dnia 13.III 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. № 35, poz. 249) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Woli Rębkowskiej**. Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 5.000 zł. Kasa może zaciągać zobowiązania do dwudziestokrotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy.

Na zasadzie rozporządzenia p. Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30.XII 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 118/24 r., poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13.III 1925 r. o statucie normalnym gminnych Kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. № 35/25 r., poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Kryłowie**, powiatu Hrubieszowskiego.

Kapitał zakładowy kasy ustalono na 3.750 zł. Kasa może zaciągać zobowiązania do 5-krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30.XII 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 118, poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13.III 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. № 35, poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Batorzu**, pow. Janowski.

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 4.576 zł. 50 groszy.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-to krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 roku (Dz. U. R. P. № 118/24, p. 1069). Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35/25, poz. 269) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Michowie**, pow. Lubartowski.

Kapitał zakładowy kasy wynosi zł. 6.000.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitału zasobowego i zakładowego kasy.

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych Kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. R. P. № 118/1924 r., poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych Kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. № 35 ex 1925 r., poz. 239) została założona gminna Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Jablonnie Lackiej**.

a) Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie złotych 6.000.—.

b) Kasa może zaciągać zobowiązania do dwudziestokrotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 118/1924, poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r., o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. № 35 1925, poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Pawłowie**.

Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie 4.000 zł.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego Kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30.XII 1924 (D. U. R. P. № 118, poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu z dnia 13/III 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (D. U. R. P. № 35, poz. 249) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Puławach** (Urząd gminny).

Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie 4.000 zł.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 15-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego Kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 118/1924, poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 z 1925 r., poz. 239) została założona gminna Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Sworach**.

a) Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie zł. 2000.

b) Kasa może zaciągać zobowiązania do dwudziestokrotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego Kasy.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 118, poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. № 35 ex 1925 r., poz. 239) założona została Gminna Kasa

Pożyczkowo - Oszczędnościowa z siedzibą w Zahajkach, pow. Radzyńskiego. Kapitał zakładowy Kasy ustalono na zł 4.000. Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitałów, zakładowego i zasobowego Kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 roku o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 249) została założona gminna kasa pożyczkowo - oszczędnościowa z siedzibą w Żyrzynie, powiatu Puławskiego.

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 6.000 zł.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego Kasy.

12) Zagubione dokumenty.

Starosta Powiatowy w Białej Podlaskiej ogłasza:

Jakuszek Paweł, zamieszkały w Błotkowie, gminy Kobylany, pow. Biała-Podlaska unieważnia zgubione przez siebie 11 sztuk weksli na ogólną sumę 1830 zł. wystawione przez Demjana Łastowskiego z Kobylan.

Kwesta Urzędzona w dniu 15 maja r. b. przez Stowarzyszenie Kulturalno Oświatowe „Tarbut” w Białej Podlaskiej na rzecz kolonji letnich dla członków Koła Skautowego „Haszomer Hacair” dała czystego dochodu 83 zł. 78 gr.

Okuła Stefan z Białej Podlaskiej rocznik 1901—zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Białą Podlaską.

Starosta Powiatowy w Biłgoraju ogłasza:

Starczyk Paulin zam. w Starej wsi, gm. Frampom zgubił świadectwo moralności wydane przez Starostwo Biłgorajskie dnia 14 czerwca 1928 roku L. 23/Mor.

Starosta Powiatowy w Garwolinie ogłasza:

Straż Ogniowa Ochotn. w Borowie, gm. Miastków z kwesty odbytej w dn. 3.VI r. b. uzyskała 51 zł. 4 gr.

Polski Czerwony Krzyż oddział w Rykach z kwesty w czasie od 1—7.VI 1928 r. uzyskał 133 zł. 5 gr.

Z urzędzonej kwesty w dn. 27.V b. r. przez Ochotn. Straż Ogniową w Trojanowie uzyskano kwotę 35 zł 61 gr.

Parafia Rzym-Kat. w Trąbkach gm. Wola-Rębkowska z kwesty urzędzonej w dn. 27 i 28 maja b. r. uzyskała kwotę 26 zł. 35 gr.

Miejscowy Komitet Ligi Obr. Pow. i Przeciwwgaz. w Garwolinie z kwesty ulicznej odbytej w dniu 27.V b. r. uzyskał 183 zł. 67 gr.

Zaręba Jan zam. we wsi Budzeń, gm. Garwolin zgubił książeczkę wojskową rocz. 1898 wydaną przez P. K. U. Puławę.

Starosta Powiatowy w Hrubieszowie ogłasza:

W dniu 30 maja b. r. odbyła się w Hrubieszowie kwesta uliczna w puszkach zamkniętych na rzecz „Domu Sierot Żydowskich” w Hrubieszowie, na której zebrano ogółem 78 zł. 22 gr.

W dniu 3 czerwca b. r. odbyła się w Dubience kwesta uliczna urządzona przez Ochot. Straż Pożar. z Rogatki, na której zebrano ogółem 72 zł. 32 gr. kwotę powyższą przeznaczono na wyekwipowanie Straży Pożarnej.

W dniu 31 maja 1928 r. odbyła się w Hrubieszowie kwesta uliczna na rzecz Żyd. Biblioteki p. n. J. Ch. Brenera w Hrubieszowie, na której zebrano ogółem 73 zł. 52 gr.

W dniu 3.VI 1928 r. odbyła się w Sahryniu, pow. Hrubieszów zamknięta kwesta uliczna na cel wycieczki krajoznawczej dla dzieci szkolnych, na której zebrano ogółem sumę 27 zł. 24 gr.

W dniu 18.V 1928 r. odbyła się w Hrubieszowie kwesta uliczna w puszkach zamkniętych, na rzecz Żyd.

Org. Skaut „Haszomer-Hacair” w Hrubieszowie, na której zebrano ogółem sumę 19 zł. 79 gr.

W dniu 27 maja 1928 r. odbyła się w Grabowcu, pow. Hrubieszów kwesta uliczna urządzona przez miejscowy Związek Strzelecki. Ogółem zebrano sumę 27 zł. 13 gr. którą przeznaczono na założenie boiska sportowego w Grabowcu.

Słonec Konstanty, roczn. 1902, zamieszkały w Rogatce, gm. Białopole pow. Hrubieszowski, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień Hrubieszów.

Starosta Powiatowy w Janowie Lub. ogłasza:

Organizacja Sjonistyczna w Kraśniku urządziła w dniu 8.IV b. r. kwestę na rzecz emigrantów żydów do Palestyny—zebrano 52 zł. 82 gr.

Starosta Powiatowy w Janowie Podl. ogłasza:

Gębarzewski Józef zgubił książeczkę Wojsk. za L. 28 wydaną w dniu 8.IV 1923 roku przez P. K. U. Siedlce roczn. 1885, syn Antoniego i Anny zamieszkały poprzednio w Miarach Gmina Domańce pow. Siedleckiego, a obecnie w kol. Pasieka gmina Górki tut. powiatu.

Pawlik Bolesław syn Stanisława i Apolonji rocznik 1898 mieszkaniec wsi Wołyńce gminy Wiśniew pow. Siedleckiego, obecnie zamieszkały w m. Łosicach zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Siedlce.

Zylberman Chaim rocznik 1904 zgubił kartę mobilizacyjną wydaną przez P. K. U. Biała-Podlaska.

Oleksiuk Franciszek roczn. 1890 zamieszkały we wsi Próchenki gmina Olszanka, zgubił książeczkę wojskową wydaną przez D-two 9 p. a. c. w Siedlcach.

Starosta Powiatowy w Lublinie ogłasza:

Ze zbiórki ulicznej na rzecz Pogot. Ratunkowego w Lublinie w dn. 17.V b. r. uzyskano 917 zł. 74 gr.

Ze sprzedaży znaczka w dniu 24.V b. r. na rzecz Lub. T-wa Dobroczyńności „Hachnosas Orchym” w Lublinie uzyskano 45 zł.

Z kwesty urzędzonej w dniu 28.V 1928 r. w Lublinie na rzecz T-wa Pań św. Wincentego a Paulo uzyskano 491 zł. 30 gr.

Ze zbiórki urzędzonej w dniu 19.V b. r. na rzecz Szkoły Gospodarstwa-Zawodowego św. Kazimierza w Lublinie uzyskano 436 zł. 81 gr.

Dr. Trejwisz Eugeniusz z os. Piaski zgubił rewolwer cal 6.35 № 713003.

Z kwesty ulicznej urzędzonej w dniu 11 czerwca b. r. na rzecz Zjednoczonych Szkół Żydowskich w Lublinie zebrano dochodu 369 zł. 78 gr.

Z kwesty urzędzonej w dniu 4 czerwca 1928 r. na rzecz T-wa Opieki nad dziećmi i sierotami Żyd. w Lublinie zebrano dochodu 458 zł. 90 gr.

Z kwesty urzędzonej w dniu 27 maja b. r. na rzecz Ochotniczej Straży Pożarnej w Wojciechowie zebrano 45 zł. 49 gr. dochodu.

Z kwesty urzędzonej w dniu 31 maja 1928 na rzecz Żydowskiego Towarzystwa Gimnastyczno - Sportowego, „Hakoach” w Lublinie zebrano dochodu 153 zł. 33 gr.

Z kwesty ulicznej urzędzonej w dniu 10 czerwca 1928 r. na rzecz Patronatu nad Młodzieżą Anormalną w Lublinie, zebrano dochodu 454 zł. 37 gr.

Z kwesty ulicznej urzędzonej w dniu 8 maja b. r. na rzecz Zarządu T-wa dla wspomagania Chorych Izraelitów w Lublinie p. n. „Linias Hecedek” zebrano dochodu 151 zł. 60 gr.

Zgubiono 3 uprawnienia przemysłowe, wydane przez Wydział Przemysłowy przy Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie: (za L. 1418/VII roku 1924 2) za L. 3983/VII z roku 1924, 3) za L. 2842 (z roku 1927), na imię Hersza-Jojny Zylbera na uruchomienie browaru parowego „Jeleń” w Lublinie przy ul. Bychawskiej № 106

Redakcję zakończono 23 czerwca 1928 r.

Drukarnia M. Kossakowska w Lublinie.